

Chovatel trakénských koní z Bolatic-Borové Vít Holý říká:

Trakéni si uznání zaslouží

JITKA HRUŠKOVÁ

Bolatic – Chovem trakénského koně se v Bolaticích-Borové zabývá MVDr. Vít Holý a velmi ho těší, že je chov tohoto plemene v Česku na vzestupu. Historickým mezníkem byl rok 2012, kdy získal Svaz chovatelů českého trakéna oprávnění k vedení plemenné knihy TRAK.

Máte k obdivu vůči trakénům nějaký důvod?

Mám spoustu důvodů. Jsou to ušlechtilí, inteligentní, odolní a na pohled krásní koně, navíc jde v zásadě o jediné sportovní plemeno s dlouhou historií. Ušlo v ní takovou cestu, jakou ostatní plemena neprošla. Názorně ho charakterizuje film Válečný kůň.

Proč myslíte?

Od svého vzniku do konce druhé světové války to byli armádní koně. V roce 1945 jich byla tisícovka odvedená do Německa, ale kruté podmínky dlouhého pochodu přežila jen třetina. Muselo to být mimořádně zlé, protože trakéni jsou až neuvěřitelně odolní. Při návštěvě doktora Wezela na zámku poblíž Mnichova jsem si prohlížel záslou fotografii jezdce s koněm. Zachycovala jeho otce na trakénském valachovi Fridolínovi, který ho po útěku od Stalingradu bezpečně dopravil až domů. Vzdálenost možná přes dva tisíce kilometrů dokázal ten skvělý

kůň urazit navíc v třeskuté zimě a válečné vravě. To by jiné plemeno asi nesvedlo.

Už dlouho je po válce. Jak jsou trakéni využíváni civilně?

Jako sportovní koně v různých závodních disciplínách a jsou v nich úspěšní. Mezi oběma válkami devětkrát zvítězili na Velké pardubické, jmenovat mohu v tomto směru například Herolda, Remuse nebo Landgrafa. S rozmachem klasických jezdeckých disciplín počet jejich úspěchů stoupá v drezúře, ve skocích i v military a někteří trakéni jsou ve své historii olympijskými vítězi. U nás se úspěšně rozvíjí i spolupráce se zahraničními chovateli. Členy Svazu chovatelů českého trakéna je už několik hřebčinů v Německu a Rakousku. Toto plemeno choval na Opavsku dnes už neexistující hřebčín Albertovec, kde se chov trakénů mezi lety 1990 až 2003 i přes těžkosti zdárně rozvíjel. K jeho zrušení došlo až po změně majitele

Mrzí vás zánik hřebčína?

Na to není jednoznačná odpověď. Strávil jsem na Albertovci hodně času, a proto k němu mám dodnes určitý citový vztah. Za důležitější však považuji zachovanou existenci samotných trakénských koní a je mi celkem jedno, kde jsou chováni.

Kolik jich stojí ve vašem hřebčíně Amona?

Tři plemenní hřebci v čele s Quintarem, který pochází přímo z našeho chovu a je posledním žijícím čistokrevným plemeníkem z linie Quoniam. Je šampionem čtyř a pětiletých koní ve skocích na Moravě a jako pětiletý byl nejlepším skoko-

vým trakénem v Česku i v Evropě. V soutěži šestiletých skončil na Moravě druhý. Naše dalšího plemeníka Schrallin- ga si letos půjčil rakouský hřebčín Treiber a připouští ho v rámci České plemenné knihy. Kromě těch tří plemeníků máme u nás ještě osm závodních koní jiných plemen a tři klisny s dorostem.

Sportovní koně jsou nároční na krmení i údržbu. Je obtížné užívat dvacítku takových koní?

Je to po všech stránkách obtížné a též finančně nákladné. Víte, srdeční záležitost je jedna věc a realita zase druhá. Otevřený jezdecký oddíl neprovozují a tak musím k zajištění chovu hledat různé cesty.

Jak jste se ke koním vlastně dostal?

Přitahovaly mě od útlého dětství a první příležitost v sedle jsem dostal na jízdně v Londýně, kde jsme s otcem nějaký čas pobývali. Po návratu jsem začal už pravidelně jezdit v pražském oddíle a tak to se mnou šlo dál. Své koně si dodnes jezdím na parkurech sám.

Převzal váš syn rodinnou tradici? Ondra má koně také rád, ale jeho profesní cesta vede jiným směrem. Je doktorem přírodních věd a působí jako vědecký a pedagogický pracovník v olomoucké fakultní nemocnici.

vizitka

Vít Holý

Narodil se roku 1959 v Praze a po absolvování brněnské Vysoké školy veterinární nastoupil jako veterinární lékař do hřebčína Albertovec. Od roku 1987 vedl dostihovou stáj v Otčích a v roce 1990 se vrátil na Albertovec, který znovu vedl a o tři roky později zprivatizoval. Problémy spojené s privatizací, vedly v roce 2000 ke konkurzu hřebčína a do roku 2003 v něm zůstal jako vedoucí chovu. Potom se stal privátním veterinářem a je jím dosud. Zabývá se hlavně terénními veterinárními pracemi u koní a okrajově též u malých zvířat. Je předsedou Svazu chovatelů českého trakéna a členem představenstva Svazu chovatelů slovenského teplokrevníka.

VÍT HOLÝ v sedle svého trakénského plemeníka Quintara. Foto: archiv Víta Holého